

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 38Cb/90/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117214566
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., PhD. Lenka Müllerová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:5117214566.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Lenkou Müllerovou, Ph.D., v právnej veci žalobcu: G. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX P. F. E., proti žalovanému: Platíť sa oplatí s.r.o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 45 684 618, právne zastúpený: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava, IČO: 47 255 706, o určenie zmluvnej pokuty ako neprijateľnej podmienky a o vrátenie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 759,57 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

U r č u j e , že zmluvná pokuta obsiahnutá v ustanovení bodu 1 písm. f) Dodatku k Zmluve o pripojení verejných služieb, uzavretého medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 463 a žalobcom dňa 27.08.2012, podľa ktorej „V prípade, ak Účastník využil na základe tohto Dodatku ponuku Podniku aj na kúpu zľavneného PC/notebooku, je Účastník povinný v prípade porušenia ktorejkoľvek zmluvnej povinnosti zo strany Účastníka uvedenej v bode 2 tohto Dodatku, s ohľadom na poskytnutú zľavu z ceny PC/notebooku, uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške súčtu sumy zmluvnej pokuty vo výške 248,95 eur a sumy zmluvnej pokuty pre PC/notebook vo výške 250,- eur“, je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti.

U r č u j e , že zmluvná podmienka obsiahnutá v ustanovení bodu 4 Dodatku k Zmluve o poskytovaní verejných služieb uzavretého medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469 a žalobcom dňa 30.07.2012, podľa ktorej „V prípade porušenia záväzku Účastníka uvedeného v bode 1 písm. b) alebo v bode 2, alebo v bode 3 tohto Dodatku, v dôsledku čoho dôjde k následnému vypojeniu SIM-karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 414,92 eur“, je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti.

V časti uplatneného nároku na zaplatenie finančného zadosťučinenia vo výške 200,- eur žalobu z a m i e t a .

Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 58,2%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Žilina dňa 24.04.2017 domáhal voči žalovanému určenia zmluvnej pokuty mobilného operátora ako neprijateľnej podmienky a súčasne vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 759,57 eur a súčasne primeraného zadosťučinenia, ktoré špecifikoval doplnením žaloby dňa 02.05.2019 v sume 200,- eur.

2. Uplatnený nárok žalobca skutkovo vymedzil tým, že podanou žalobou mieni odstrániť stav právnej neistoty, ktorý na strane žalobcu vznikol zásahom do práv žalobcu ako spotrebiteľa. Uviedol, že s právnym predchodcom žalovaného - so spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. žalobca uzatvoril dňa 27.08.2012 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb - službu mobilný internet (ďalej len „Zmluva“), spolu s Dodatkom k Zmluve o poskytovaní verejných služieb a Zmluvou o kúpe PC/notebooku, periférneho zariadenia. K uzavretiu predmetnej Zmluvy došlo po tom, čo žalobca navštívil predajňu Slovak Telekom, a.s. z dôvodu potreby nového notebooku aj s internetovým pripojením pre jeho využitie v domácnosti, na pripájanie aj bez káblového pripojenia. V čase tejto návštevy zamestnanec spoločnosti Slovak Telekom predostrel žalobcovi ponuku, v rámci ktorej mal žalobca možnosť získať ako súčasť nového paušálu a mobilného internetu aj notebook. Pred vyhotovením Zmluvy spolu s dodatkami zamestnanec spoločnosti Slovak Telekom, a.s. vyzval žalobcu na predloženie občianskeho preukazu a po vyhotovení zmlúv a dodatkov poskytol tieto žalobcovi na podpis a to bez toho, že by žalobcovi bol poskytnutý dostatočný časový priestor na prečítanie všetkých dokumentov.

3. Žalobca uviedol, že zo strany zamestnanca spoločnosti Slovak Telekom, a.s. nebol upozornený na spôsob označenia účastníka zmluvy, keď pri osobe žalobcu uviedol identifikačné číslo zavedené v systéme spoločnosti. Žalobca v čase uzatvárania Zmluvy vystupoval ako spotrebiteľ a zabezpečoval si mobilný internet aj s notebookom pre domáce účely. V čase spísania Zmluvy s mobilným operátorom dňa 27.08.2012 bol žalobca nezamestnaný, evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v P. F. E., a to v období od 06.04.2011 do 31.10.2011 z dôvodu pozastavenia živnostenského oprávnenia. Od 01.11.2011 žalobcovi zaniklo živnostenské oprávnenie úplne a nové osvedčenie o živnostenskom oprávnení bolo žalobcovi vydané opätovne dňa 16.11.2015. Žalobca sa teda domáha ochrany svojho práva ako spotrebiteľ a má za to, že v čase uzatvárania predmetných zmlúv a jej dodatkov nekonal v zmysle svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, a teda spĺňal definíciu spotrebiteľa podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

4. Podanou žalobou sa žalobca domáha voči žalovanému v postavení spotrebiteľa vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré na strane žalovaného vzniklo tým, že žalobca zaplatil žalovanému spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. postúpenú pohľadávku na podklade faktúry č. 7502207652 vystavenej dňa 08.03.2015, ktorej predmetom sú zmluvné pokuty vo výške 913,97 eur. Žalobca namietol, že z predmetnej faktúry nevyplýva, z čoho zmluvné pokuty pozostávajú. Keď žalobca predmetnú faktúru neuhradil spoločnosti Slovak Telekom, a.s., spoločnosť túto faktúru postúpila aj s ďalšími pohľadávkami na žalovaného, ktorému žalobca uhradil na základe dohody pohľadávku v splátkach. Žalovaný žalobcovi vyúčtoval nezaplatenú cenu za poskytnuté služby vo výške 1.077,32 eur v žalobe špecifikovanými faktúrami, z toho 913,87 eur tvorí zmluvnú pokutu a suma 163,45 eur nezaplatené mesačné poplatky. Z vyúčtovaného dlhu 1.077,32 eur žalobca zaplatil žalovanému sumu 923,02 eur, z ktorej sumy predstavuje zmluvná pokuta sumu 759,57 eur a mesačné poplatky sumu 163,45 eur. Žalobca tak uplatňuje voči žalovanému nárok na vrátenie plnenia titulom vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 759,57 eur, keď k úhrade zmluvnej pokuty došlo na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky. Žalobca sa súčasne domáha voči žalovanému zaplatenia primeraného zadosťučinenia vo výške 200,- eur.

5. Žalobca ďalej uviedol, že telefonicky a e-mailom žiadal spoločnosť Slovak Telekom, a.s. o poskytnutie informácie k dôvodom fakturácie tak vysokej zmluvnej pokuty žalobcovi a k jej bližšej špecifikácii. Na jeho dopyt dňa 16.03.2017 žalobca zistil, že spolu so službou mobilný internet k jeho tel. číslu a súčasťou kúpou notebooku bola k základnej pokute 248,95 eur pripočítaná aj zmluvná pokuta za notebook vo výške 250,- eur stanovená v spísanom Dodatku a k jeho druhému tel. číslu s programom Biznis Flexi bola v čase spísania Dodatku stanovená výška zmluvnej pokuty 414,92 eur. Žalobca uviedol, že prvé telef. číslo bolo žalobcovi pridelené na základe Zmluvy o pripojení zo dňa 19.12.2002, uzatvorenej s predchodcom Eurotel Bratislava, a.s., pričom každé dva roky žalobca podpisoval nový dodatok, vždy s viazanosťou na 24 mesiacov. Posledný dodatok, ktorým žalobca disponuje, je zo dňa 28.04.2010, ktorého kópia bola priložená k žalobe zo dňa 21.04.2017. Žalobca preto žiadal súd, aby vyžiadal od právneho predchodcu žalovaného, t. j. spoločnosti Slovak Telekom, a.s. fotokópiu dodatku, na základe ktorého bola vo faktúre č. 7502207652 fakturovaná zmluvná pokuta vo výške 414,92 eur.

6. Žalobca spolu s podanou žalobou predložil súdu oznámenie o pozastavení prevádzkovania živnosti zo dňa 01.04.2011, rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 08.04.2011, osvedčenie o živnostenskom oprávnení zo dňa 16.11.2015 a Zmluvu o pripojení zo dňa 19.12.2002.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe namietol dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku a tento poprel. Žalovaný má za to, že z dokumentácie, ktorá je žalobcom podpísaná, je zrejme, že je pripravená pre podnikateľa, nakoľko žalobca ako podnikateľ vystupoval a takto sa v zmluve definoval. Žalovaný má za to, že pokiaľ žalobca uzatváral zmluvu ako spotrebiteľ, bolo jeho povinnosťou na uvedenú skutočnosť právneho predchodcu žalovaného upozorniť, čo však žalobca neučinil a zmluvný vzťah tak uzatváral v postavení podnikateľa. Žalovaný s poukazom na žalobcom predloženú dokumentáciu zdôraznil v nej uvedené označenie žalobcu v zmluve ako fyzickej osoby podnikateľa, čomu zodpovedá aj zápis právnej veci do registra Cb okresného súdu. Vo väzbe na označenú judikatúru európskych súdov žalovaný má za to, že ak spotrebiteľ predstiera pri uzatváraní zmluvy, že má postavenie podnikateľa, napríklad preto, že inak by druhá zmluvná strana s ním zmluvu neuzatvorila, je potrebné takýto záväzok charakterizovať ako obchod a nie ako spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko je potrebné chrániť dobrú vieru dodávateľa a dobrá viera je aj všeobecným princípom zmluvného práva.

8. Žalovaný s poukazom na rozhodnutie odvolacieho Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 21Cob/228/2013 zo dňa 24.06.2014 zdôraznil potrebu ochrany dobrej viery tretích osôb, pokiaľ zmluvná strana pri uzatváraní zmluvy vychádza z určitých ekonomických parametrov a určitého právneho stavu, ktorý navodila druhá zmluvná strana. Pokiaľ teda spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom, napríklad preto, že by inak druhá zmluvná strana s ním zmluvu neuzatvorila, je potrebné takýto záväzok charakterizovať ako obchod a nie ako spotrebiteľskú zmluvu. Na obdobnú argumentačnú líniu žalovaný poukázal v súvislosti s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 10Co/262/2017 zo dňa 30.11.2017. Žalovaný súčasne vyslovil domnienku, či mal žalobca v tejto veci i osobitný ekonomický motív založený na tom, že zmluvné podmienky z hľadiska programu a odplaty mohli byť výhodnejšie pre podnikateľov ako pre spotrebiteľov. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

9. Žalobca vo svojich dopĺňujúcich podaniach zotrval na dôvodoch podanej žaloby, pričom vo vzťahu k finančnému zadosťučineniu uplatnenému v sume 200,- eur žalobca poukázal na porušenie práva žalobcu a úpravu vyplývajúcu z ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z.. Žalovaný v rámci uplatnenej procesnej obrany odmietal a popieral tvrdenia žalobcu uvádzané v podaniach zo dňa 01.02.2018 zo dňa 23.04.2019. Zotrval na skutočnosti, že vzťah medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobcom je vzťahom obchodnoprávnym podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka a to vo väzbe na označené rozhodnutia Najvyššieho údu Slovenskej republiky, sp. zn. Obdo V 23/2003, ktoré rozhodnutie sa zaoberá povahou obchodnej veci a s dôrazom na skutočnosť, že žalobca uzatvoril s právnym predchodcom žalovaného „Dohodu o zmene v osobe účastníka zmluvy - dohodu o prevzatí dlhu“ zo dňa 04.03.2008 a to pred vystavením dokladov, ktoré boli postúpené z právneho predchodcu žalovaného na žalovaného, na základe ktorej došlo k zmene účastníka zmluvného vzťahu - žalobcu, a to z fyzickej osoby na fyzickú osobu podnikateľa. Touto dohodou sám žalobca inicioval zmenu zmluvného vzťahu medzi ním a právnym predchodcom žalovaného zo spotrebiteľského vzťahu na obchodnoprávny. Predmetnú dohodu žalovaný pripojil ako dôkaz k svojmu vyjadreniu. Zdôraznil, že aj doklady, ktorými právny predchodca žalovaného vyúčtoval žalobcovi cenu za poskytnuté služby, boli vystavené na fyzickú osobu - podnikateľa s označením jeho identifikačného čísla. Žalovaný má za to, že ustanovenia upravujúce spotrebiteľské vzťahy nie sú na daný prípad aplikovateľné. Pri uzatváraní zmluvného vzťahu bol zo strany žalobcu predložený právnemu predchodcovi žalovaného doklad totožnosti - občiansky preukaz, živnostenský list a úradný záznam o zmene údajov uvedených v živnostenskom liste. Žalobca dal súhlas s využívaním týchto údajov právnemu predchodcovi žalovaného.

10. Žalovaný predložil súdu ako dôkaz Dohodu o zmene v osobe účastníka zmluvy o pripojení a dohodu o prevzatí dlhu zo dňa 04.03.2008, živnostenský list žalobcu zo dňa 15.06.2001, úradný záznam Obvodného úradu v Žiline, odbor živnostenského podnikania zo dňa 25.04.2006.

11. Z obsahu žaloby a písomných vyjadrení procesných strán je zrejme, že žalobcom uplatnený nárok súvisí s existenciou záväzkovo-právneho vzťahu uzatvoreného medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného - spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. zo dňa 27.08.2012 a na jeho základe poskytnutých verejných elektronických komunikačných služieb. Medzi procesnými stranami základnou spornou skutočnosťou je povaha predmetného záväzkového vzťahu, na ktorého základe sa žalobca domáha voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia a poskytnutie finančného zadosťučinenia v rámci ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v zmluve.

12. Žalobca sa na pojednávaní konanom dňa 31.01.2020 v celom rozsahu pridržiaval podanej žaloby a žiadal návrhu vyhovieť, zaviazat' žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 759,57 eur s dôrazom na skutočnosť, že v čase uzavretia predmetného zmluvného vzťahu medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného žalobca nevystupoval v postavení podnikateľa, teda subjektu, ktorý by vykonával obchodnú alebo inú podnikateľskú činnosť, a preto mal výlučne postavenie spotrebiteľa. Žalobca zdôraznil, že v čase uzavretia zmluvy nebol žalobca držiteľom živnostenského oprávnenia.

13. Právny zástupca žalovaného s uplatneným nárokom vyslovil nesúhlas. Pridržiaval sa všetkých svojich doterajších vyjadrení a prednesov. Žalovaný má za to, že zmluvný vzťah medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného je vzťahom obchodnoprávnym podľa ust. § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorý vznikol medzi podnikateľmi a týkal sa ich podnikateľskej činnosti. Žalovaný opätovne zdôraznil požiadavku žalobcu na zmenu účastníka zmluvného vzťahu tak, aby žalobca mohol pokračovať vo využívaní služieb ako podnikateľ v rámci zmluvného vzťahu, ktorý mal žalobca prvotne uzatvorený. Svoju argumentáciu dotvrdzoval obsahom zmluvnej dokumentácie a v nej uvedeného označenia žalobcu identifikačným číslom. Žalovaný uviedol, že k uzatvoreniu zmluvného vzťahu žalobca predložil živnostenský list a ďalej skutočnosť, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal využívanie poskytovaných služieb pre osobné účely, teda pre iný účel ako pre výkon svojej podnikateľskej činnosti. Vo väzbe na už doteraz označenú judikatúru žalovaný zdôraznil, že na zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného, nemožno aplikovať spotrebiteľské právo, keďže sa jedná o vzťah obchodnoprávny, a preto navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

14. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré tvoria obsah spisového materiálu a prednesmi žalobcu a právneho zástupcu žalovaného.

15. Medzi stranami spornou skutočnosťou je právne postavenie žalobcu pri uzatváraní Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 27.08.2012 (č. I. 6) a Zmluvy o kúpe PC zo dňa 27.08.2012 a jej Dodatku a vo väzbe na vyhodnotenie tejto základnej spornej skutočnosti posúdenie oprávnenosti nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému a existencie práva na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia.

16. Skutočnosťou medzi stranami nespornou je uzavretie zmluvy o poskytovaní verejných služieb - služba mobilný internet uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalovaného - spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a žalobcom ako účastníkom dňa 27.08.2012, na základe ktorej sa právny predchodca žalovaného zaviazal žalobcovi zriadiť potrebný prístup k mobilnej elektronickej komunikačnej sieti podniku a aktivovať a poskytovať žalobcovi program Služby uvedený v tabuľke č. 1 Zmluvy a žalobca ako účastník sa zaviazal riadne a včas platiť cenu za zriadenie a poskytovanie služieb špecifikovanej v predmetnej Zmluve. Spolu s predmetnou zmluvou zmluvné strany uzatvorili Dodatok k Zmluve, na základe ktorého sa podnik zaviazal zriadiť účastníkovi prístup do siete internet a zaviazal sa zabezpečiť účastníkovi predaj PC/notebooku periférneho zariadenia špecifikovaného v zmluve o kúpe a účastník sa zaviazal po dobu viazanosti v lehote 24 mesiacov nepožiadať o deaktiváciu, resp. zrušenie služby, prípadne nedopustiť sa takého konania, na základe ktorého by vzniklo podniku právo deaktivovať službu odstúpením od zmluvy pod sankciou medzi stranami dojednanej zmluvnej pokuty.

17. Rovnako je nespornou skutočnosťou uzavretie Zmluvy o kúpe notebooku periférneho zariadenia za zvýhodnenú kúpnu cenu žalobcom dňa 27.08.2012 a tiež uzavretie Dodatku k Zmluve o poskytovaní verejných služieb, ktorej predmetom bolo poskytnutie služby Biznis Flexi, na základe ktorých boli právnym predchodcom žalovaného vyúčtované žalobcovi ceny poskytnutých plnení a dohodnutá zmluvná pokuta. Medzi stranami bolo nesporné, že právny predchodca žalovaného postúpil pohľadávky z predmetných zmlúv a jej dodatkov na žalovaného, a to v celkovej sume 1.077,32 eur podľa špecifikácie jednotlivých faktúr uvedených postupom v oznámení o postúpení pohľadávky žalobcovi zo dňa 12.02.2016 (č. I. 35). Žalobca žalovanému nesporne uhradil v čase od 01.01.2016 do 20.04.2017 sumu 923,02 eur.

18. Pre posúdenie dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku bolo potrebné zodpovedať otázku, či na právny vzťah založený Zmluvou o pripojení zo dňa 27.08.2012 v znení jej dodatkov, ktorú uzavrel žalobca s právnym predchodcom žalovaného so zmluvným označením podnikateľa, je možné aplikovať ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, to znamená, či aj napriek tomu, že žalobca je v zmluve označený

ako podnikateľ s uvedením identifikačného čísla, požíva právnu ochranu ako spotrebiteľ, keď podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka je spotrebiteľskou zmluvou každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V zmysle ust. § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Na úvod je potrebné súdom zdôrazniť, že samotná skutočnosť, že žalobca bol v predmetnej zmluve o pripojení označený ako podnikateľ s uvedením identifikačného čísla ešte neznamená, že pri uzatváraní a plnení zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, a teda že nejde o spotrebiteľa v zmysle ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

20. Rovnako tak ani názov programu služieb vytvorený dodávateľom ako „Biznis Flexi“ nemôže sám o sebe znamenať, že užívateľ stráca pri uzatvorení takejto zmluvy postavenie spotrebiteľa. Názov programu služieb je potrebné chápať ako výraz marketingovej politiky dodávateľa, ktorého zmyslom je osloviť cieľovú skupinu záujemcov o poskytované služby a odlíšiť službu od iných programov služieb určených iným cieľovým skupinám. Teda samotné názvy programov nemôžu mať relevanciu pre právne posúdenie zmluvných vzťahov. Pre posúdenie otázky, či žalobca ako fyzická osoba v zmluvnom vzťahu Zmluvy o poskytovaní verejných služieb - Služba mobilný internet a k nej uzatvorených Dodatkov má postavenie spotrebiteľa, je rozhodujúce preukázanie, či pri uzatváraní a plnení takejto zmluvy žalobca skutočne konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Z vykonaných dôkazov mal súd nesporne preukázané, že v čase uzavretia zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 27.08.2012 a k nej uzatvoreného Dodatku z toho istého dňa a rovnako Dodatku zo dňa 30.07.2012 žalobca nebol držiteľom živnostenského oprávnenia, ktoré živnostenské oprávnenie dňa 01.11.2011 zaniklo (výpis zo živnostenského registra žalobcu zo dňa 27.06.2017 - č. I. 61), pričom žalobca bol na základe rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny P. F. E. zo dňa 08.04.2011 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 06.04.2011 (č. I. 88). K opätovnému vzniku živnostenského oprávnenia žalobcu došlo dňa 16.11.2015 (osvedčenie o živnostenskom oprávnení zo dňa 16.11.2015 - č. I. 99). Z uvedeného teda nepochybne vyplýva, že v čase uzatvárania sporných zmlúv žalobca preukázateľne nemal živnostenské oprávnenie a nemal postavenie podnikateľa.

22. K námietke žalovaného o ochrane jeho dobrej viery o tom, že žalobca mal pri uzatváraní zmlúv postavenie fyzickej osoby - podnikateľa nemôže uspieť, nakoľko žalovaný neuviedol žiadne tvrdenia a neoznačil žiadne dôkazy, na základe čoho právny predchodca žalovaného v dobrej viere vychádzal z podnikateľského postavenia žalobcu v čase uzatvárania sporných zmlúv. Z obsahu žaloby ani z vyjadrení procesných strán nevyplýva, že by si podnikateľské oprávnenie žalobcu druhá zmluvná strana akýmkoľvek spôsobom overovala, pričom v čase uzatvorenia spornej Zmluvy zo živnostenského registra podnikateľské oprávnenie žalobcu nevyplýva. Uvedené zistenie preukazuje tvrdenie žalobcu, podľa ktorého žalobca pri uzatváraní zmluvy na výzvu zamestnanca právneho predchodcu žalovaného predkladal ako doklad totožnosti občiansky preukaz. Absencia živnostenského oprávnenia žalobcu k momentu uzatvárania relevantných zmluvných vzťahov vyvracia tvrdenie žalovaného o tom, že pred podpisom zmluvných dokumentov pracovník právneho predchodcu žalovaného preveroval výpisom zo Živnostenského registra oprávnenie žalobcu na výkon podnikateľskej činnosti.

23. Na preukázanie kvalifikácie právneho vzťahu ako obchodnoprávneho sa vyžaduje zistenie viacerých okolností ako je dôvod, spôsob vstupu do právneho vzťahu, charakter alebo obsah tohto vzťahu. Označenie účastníka jeho identifikačným číslom nehovorí nič o tom, či zmluvné strany ku kontraktácii pristúpili v rámci ich obchodných aktivít a preto preukázanie takého charakteru je na účastníkovi, ktorý prezentuje v konaní takéto tvrdenie, v danom prípade žalovanom. V posudzovanej právnej veci nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by účastníci uzatvárali zmluvu podľa ust. § 261 ods. 1 obchodného zákonníka, pretože k uvedenému tvrdeniu nebol zo strany žalovaného prezentovaný taký sumár dôkazov, ktorý by vytváral ucelený a nepochybny obraz o podnikateľskom charaktere zmluvného vzťahu. Takáto skutočnosť nevyplýva zo žiadneho ustanovenia Zmluvy o poskytovaní verejných služieb ani jej Dodatkov. Bez významu tak ostala argumentácia žalovaného, v zmysle ktorej sa v roku 2008, a teda v čase pred uzavretím zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 27.08.2012 žalobca požiadal o zmenu v postavení účastníka zmluvy.

24. Na základe vyššie uvedených okolností súd ustálil, že žalobca v čase uzatvárania zmluvy zo dňa 27.08.2012 a jej Dodatkov mal postavenie spotrebiteľa.

25. Pokiaľ spor súvisí so spotrebiteľskou zmluvou, nadobúda charakter spotrebiteľského sporu v zmysle ust. § 290 CSP, preto bolo potrebné na priebeh konania a vykonávané dokazovanie aplikovať osobitné ustanovenia o dokazovaní podľa ust. § 295 CSP, podľa ktorého zákonného ustanovenia súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol., ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

26. Z tvrdení žalobcu a predložených listinných dôkazov vyplýva, že faktúrou pod variabilným symbolom č. XXXXXXXXXXXX právny predchodca žalovaného vyúčtoval žalobcovi za obdobie od 08.02.2015 do 07.03.2015 zmluvnú pokutu v celkovej sume 913,87 eur (č. l. 32), ku ktorej dodávateľ na reklamáciu žalobcu v e-mailovej komunikácii zo dňa 26.03.2017 objasnil predmet tejto faktúry tak, že k doučtovaniu zmluvných pokút dodávateľ pristúpil v dôsledku porušenia zmluvných povinností žalobcom stanovených v zmluvných dokumentoch ku každému z dotknutých čísiel žalobcu, v rámci ktorých sa žalobca zaviazal vystavené faktúry uhrádzať riadne a včas, t. j. v lehote ich splatnosti. Vzhľadom na pohľadávku, ktorá pri predmetných číslach žalobcu vznikla, dodávateľ dňa 07.07.2014 obe SIM karty odpojil z prevádzky a pohľadávku postúpil externej inkasnej spoločnosti spolu s doučtovaním zmluvnej pokuty. Dodávateľ v reklamacii uviedol, že k číslu XXXX XXX XXX so službou Mobilný internet a súčasťou kúpou notebooku bola k základnej pokute 248,95 eur pripočítaná aj zmluvná pokuta za notebook vo výške 250,- eur, stanovená v písomnom Dodatku a k číslu XXXX XXX XXX s programom Biznis Flexi bola v čase spísania Dodatku stanovená výška zmluvnej pokuty 414,92 eur, ktoré následne dodávateľ vyúčtoval v predmetnej faktúre.

27. Vzhľadom na absenciu Dodatku k programu Biznis Flexi a v ňom dohodnutej zmluvnej pokuty vo výške 414,92 eur súd postupom podľa ust. § 295 CSP vyzval právneho predchodcu žalovaného v rámci informačnej a edičnej povinnosti, t.j. spoločnosť Slovak Telekom, a.s. na vymedzenie uplatneného nároku predmetnou faktúrou znejúcou na sumu 913,87 eur vo väzbe na konkrétne zmluvné a zákonné ustanovenia a skutkové okolnosti, na základe ktorých došlo k uplatneniu tohto nároku voči žalobcovi ako účastníkovi a súčasne na predloženie relevantnej zmluvnej dokumentácie viažucej sa k tomuto nároku a porušenej povinnosti zo strany žalobcu ako účastníka, voči ktorému bola zmluvná pokuta uplatňovaná.

28. Na výzvu súdu spoločnosť Slovak Telekom, a.s. uviedla, že všetky doklady a potrebné informácie týkajúce sa uvedených zmluvných pokút boli spolu s Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.08.2015 v znení jej Dodatku č. 1 zo dňa 23.06.2016 postúpené spoločnosti Platit' sa oplatí s.r.o. (žalovanému), ktorá prevzatie týchto dokladov a informácií písomne potvrdila. Postupca ďalej uviedol, že požadovanými dokladmi rovnako disponuje aj žalobca ako účastník daného zmluvného vzťahu. Postupca súčasne predložil súdu Zmluvu o poskytovaní verejných služieb zo dňa 27.08.2012, Dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb o dňa 27.08.2012 a Dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb telefónne číslo XXXX XXX XXX zo dňa 30.07.2012 (č. l. 218 - 229).

29. Vychádzajúc z prijatého záveru o spotrebiteľskom charaktere uzatvorenej zmluvy, s ktorou súvisí žalovaný nárok, súd posudzoval dôvodnosť uplatnenej pohľadávky z pohľadu existencie platnej dohody o zmluvnej pokute, na základe ktorej právny predchodca žalovaného vyúčtoval žalobcovi zmluvnú pokutu, a ktorú žalobca nesporne žalovanému (ako postupníkovi) uhradil.

30. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

31. § 52 ods. 1, 2, 3, 4 OZ

Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je

spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

33. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

34. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

35. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

36. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

37. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

38. Podľa § 544 ods. 1, 2, 3, 4 OZ

Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právny predpisom (penále).

39. Žalobca sa v tejto súvislosti domáha práva na ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka. Pod neprijateľnou podmienkou podľa § 53 Občianskeho zákonníka možno rozumieť dojednanie nachádzajúce sa v spotrebiteľskej zmluve, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Nakoľko spotrebiteľ je v právnom vzťahu zo spotrebiteľskej zmluvy vnímaný ako slabšia strana, Občiansky zákonník v ust. § 53 ods. 1 zakazuje, aby spotrebiteľské zmluvy obsahovali dojednania, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka nešpecifikuje neprijateľné podmienky konkrétne, ale len typovo a medzi nimi za neprijateľné podmienky označuje také, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s neplnením jeho záväzku (§ 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka). Typickou majetkovou sankciou je zmluvná pokuta, ktorej základná úprava je obsahom ust. § 544 a nasl. Občianskeho zákonníka.

40. Vo všeobecnosti je možné zmluvnú pokutu definovať ako dohodou určené plnenie pre prípad porušenia zabezpečenej povinnosti, ktoré je ten, kto zmluvnú povinnosť poruší, povinný poskytnúť poškodenému. Dojednanie zmluvnej pokuty v zásade nie je v spotrebiteľských zmluvách vylúčené. V prípade, ak sú v spotrebiteľskej zmluve dojednané neprímerane vysoké zmluvné pokuty pre spotrebiteľov, tieto sú v súlade s ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka považované za neplatné, pričom platná právna úprava viaže dojednanie, ktoré obsahujú neprímerane vysoké zmluvné pokuty s absolútnou neplatnosťou, ktorá nastáva bez ďalšieho priamo zo zákona, a preto dodávateľovi nie je možné v takom prípade priznať akékoľvek nároky, prípadne zmluvnú pokutu moderovať. V súvislosti s výškou zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve je súd oprávnený rozhodovať len o platnosti alebo neplatnosti zmluvného dojednania, a teda ani prípadné moderačné právo v zmysle ust. § 545a Občianskeho zákonníka nie je možné uplatňovať tak, ako by to prichádzalo do úvahy na všetky iné vzťahy, ktoré nie sú spotrebiteľskými vzťahmi. Prímeranosť jednotlivých zmluvných pokút dohodnutých medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného súd v súlade s judikatúrou súdov Slovenskej republiky a európskou judikatúrou posudzoval s ohľadom na konkrétne prípady porušenia povinností, na ktoré boli zmluvné pokuty naviazané a to pri rešpektovaní jej základných funkcií, ktorou je funkcia prevenčná, reparačná a sankčná funkcia.

41. Napriek tomu, že žalovaný sa k otázke platnosti dohody o zmluvnej pokute, a to napriek súdom vyslovenému predbežnému právnemu posúdeniu veci na pojednávaní nevyjadril, súd posúdil obsah Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 27.08.2012 a jej Dodatku zo dňa 27.08.2012 a Dodatku zo dňa 30.07.2012.

42. Z vykonaných listinných dôkazov súd zistil, že právny predchodca žalovaného uplatnenie zmluvnej pokuty odvíjal od uzatvorenej Zmluvy o poskytovaní verejných služieb a Dodatkov k zmluve, ktoré ako typová zmluva sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ ich obsah a teda dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje. Preto sa v posudzovanej právnej veci nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Z vyjadrenia žalobcu nesporné vyplynulo, že právny predchodca žalovaného ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalobcom ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

43. Z obsahu predložených zmluvných dokumentov nepochybne vyplýva, že zmluvnou pokutou je sankcionovaný len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ, teda výrazne v neprospech druhého účastníka zmluvy, t. j. dodávateľa, čo už samo o sebe spôsobuje nerovnováhu v povinnostiach oboch účastníkov zmluvy. Zmluvná pokuta uvedená v Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 27.08.2012 (č. I. 220) a v Dodatku k zmluve zo dňa 30.07.2012 (č. L. 229) vôbec nerozlišuje závažnosť porušenia tej ktorej zmluvnej povinnosti a z tohto hľadiska obsah zmluvy vylučuje možnosť posúdenia primeranosti zmluvnej pokuty k porušeniu tej ktorej povinnosti. Už samotné slovné spojenie „v prípade porušenia akejkoľvek zo zmluvných povinností zo strany Účastníka uvedenej v bode 2 tohto Dodatku“, ktorým dodávateľ nerozlišuje medzi porušením konkrétnej zmluvnej povinnosti a výškou pokuty, znamená neurčitost' dohody o zmluvnej pokute. Ďalším aspektom je aj samotná výška zmluvnej pokuty, ktorú súd považoval za neprímerane vysokú sankciu za nesplnenie povinností, ku ktorým sa zaplatenie zmluvnej pokuty dojednálo. Dodávateľ vôbec nezohľadnil časový aspekt porušenia zmluvnej povinnosti, keď zmluvnú pokutu upravil ako pevne stanovenú sumu a to bez ohľadu na povahu zabezpečovanej povinnosti. Dodávateľom uplatnená zmluvná pokuta nezohľadňuje intenzitu a časové trvanie závadného konania žalobcu a rovnako nezohľadňuje satisfakčnú a sankčnú funkciu zmluvnej pokuty. Podstatným, nie však jediným kritériom pri posudzovaní prijateľnosti dohody o zmluvnej pokute je podľa názoru konajúceho súdu skutočnosť, či medzi účastníkmi zmluvy dojednaná zmluvná podmienka zaväzovala žalobcu ako spotrebiteľa v zmluvnom vzťahu s dodávateľom k zaplateniu zmluvnej pokuty v prípade porušenia zmluvnej povinnosti a následného vypojenia jeho SIM karty z prevádzky počas celej doby viazanosti, t. j. 24 mesiacov, a to aj v prípade, ak účastník zmluvy plnil tieto svoje povinnosti riadne a včas napríklad až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom v prípade nezaplatenia poslednej úhrady mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu v plnej výške, a teda či dodávateľ vôbec rozlišuje medzi prípadom, kedy dôjde k porušeniu povinností spotrebiteľa podľa dodatku k zmluve o pripojení napríklad jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a medzi prípadom, kedy dôjde k uvedenému porušeniu povinností hneď na začiatku doby viazanosti. V posudzovanej veci je v oboch uvedených prípadoch

spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo z pohľadu súdu je potrebné považovať za neprijateľné. K uvedenému záveru možno dospieť rovnako aj pri zohľadnení satisfakčnej funkcie zmluvnej pokuty, teda náhrady škody, ktorá by dodávateľovi vznikla tým, že žalobca ako účastník riadnou a včasnou úhradou ceny poskytovaných služieb počas doby viazanosti v rámci zvoleného programu mal kompenzovať cenu dodávateľom poskytnutého benefitu v podobe zľavy na kúpu notebooku, prípadne mobilného telefónu. Z pohľadu satisfakčnej funkcie zmluvnej pokuty sa ustanovenie dodatku k zmluve v časti zmluvnej pokuty javí ako neprijateľná zmluvná podmienka a to s poukazom na to, že z obsahu zmluvných dokumentov, ani vyjadrenia právneho predchodcu žalovaného a samotného žalovaného nevyplýva pomer výšky dohodnutej zmluvnej pokuty k rozdielu cenníkovej ceny poskytnutého benefitu za kúpu notebooku, resp. mobilného telefónu a poskytovaných služieb.

44. Vyššie uvedené skutočnosti spolu s dôrazom na dodávateľom do zmluvy vnesené slovné spojenie uvádzané v Dodatkoch k zmluve „v prípade porušenia akejkoľvek zmluvnej povinnosti“ vyvoláva neurčitý okruh rôznych porušení alebo vzťahov, ktoré dodávateľ označil indikatívne, spôsobom neakceptovateľným z hľadiska paušálne stanovenej zmluvnej pokuty, a preto súd dospel k záveru, že zmluvná pokuta dohodnutá v Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 27.08.2012 podľa bodu 1 písm. f) vo výške 248,95 eur a v sume 250,- eur a zmluvná podmienka obsiahnutá v ust. bodu 4 Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 30.07.2012, sú neplatnými zmluvnými podmienkami z dôvodu ich neprijateľnosti. Keďže na základe takýchto neplatných zmluvných podmienok žalobca preukázateľne zaplatil žalovanému zmluvnú pokutu v celkovej sume 759,57 eur, súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi ako spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie pri aplikácii zákonného ust. § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako plnenie prijaté na základe neplatného právneho úkonu, a súčasne súd uviedol vo výroku rozsudku znenie týchto zmluvných podmienok ako boli dohodnuté v spotrebiteľských zmluvách, a to postupom podľa § 298 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

45. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

46. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

47. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

48. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

49. Podľa § 458 ods. 1 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

50. Podľa § 298 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)

Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

51. Súd na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že žalovanému v danom prípade nemohol vzhľadom na neplatnú dohodu o zmluvnej pokute vzniknúť nárok na jej zaplatenie, a preto prijatím takéhoto plnenia z neplatného právneho dôvodu vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd pri rozhodovaní v danej veci o rozsahu bezdôvodného obohatenia

vychádzal z reálne poskytnutých peňažných prostriedkov žalobcom žalovanému a to v nespore zistenom rozsahu 759,57 eur, na ktorých vydanie žalobcovi súd zaviazal žalovaného vo výroku rozhodnutia.

52. S poukazom na obsah vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 298 ods. 2 CSP a vyhodnotenie zmluvných podmienok, na základe ktorých žalobca poskytol žalovanému peňažné plnenie, a ktorého vrátenia sa v predmetnom konaní voči žalovanému domáha, v uzatvorenej spotrebiteľskej zmluve za neprijateľné, určovacím výrokom súd uviedol v rozsudku znenie týchto zmluvných podmienok. Uvedeným procesným postupom súd na základe výnimky z dispozičného princípu prekročil žalobný návrh žalobcu, vychádzajúc z procesnej úpravy spotrebiteľských sporov, ktorá je výrazom požiadavky únijného práva na zabezpečenie vysokej miery ochrany práv spotrebiteľa (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS).

53. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku na zaplatenie primeraného zadosťučinenia v sume 200,- eur súd dospel k záveru o nedôvodnosti tejto časti žalobou uplatneného nároku.

54. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa je zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu má Občiansky zákonník povahu osobitného právneho predpisu. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia, a to podľa ust. § 3 ods. 5 poslednej vety zákona č. 250/2007 Z. z. Citované ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje práva spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak sa na súde úspešne uplatní porušenie práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Zmyslom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany spotrebiteľa. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na finančné zadosťučinenie je 1/ úspešné uplatnenie porušenie práv alebo povinností a 2/ spôsobilosť neprijateľnej podmienky spôsobiť ujmu spotrebiteľovi.

55. Podľa ust. § 3 ods. 5 z. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

56. Z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. je zrejmé, že spotrebiteľ sa môže domáhať finančného zadosťučinenia voči porušiteľovi jeho práva alebo povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, a teda pasívne vecne legitimovaný je ten, kto neprijateľnú zmluvnú podmienku so spotrebiteľom dohodol. Rovnako predpokladom pre uplatnenie takéhoto nároku je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinností, to znamená právoplatné rozhodnutie vo veci samej, k čomu doposiaľ nedošlo. V posudzovanej právnej veci porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa subjekt Slovak Telekom, a.s., teda postupník, ktorý následne postúpil svoje práva na žalovaného. Žalovaný však porušenie práva nespôsobil, a preto ani nemôže niesť zodpovednosť za to, čo porušil iný subjekt, teda v tomto prípade postupca. Vzhľadom na uvedené súd primárne z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitimácie žalobu v časti o zaplatenie finančného zadosťučinenia v sume 200,- eur uplatnenú žalobcom voči žalovanému zamietol.

57. Procesný návrh právneho zástupcu žalovaného na odročenie pojednávania po vykonanom dokazovaní za účelom informovania svojho klienta o predbežnom právnom posúdení veci súdom a prípadné preverenie okolností uzavretia relevantného zmluvného vzťahu žalobcu, súd zamietol, nakoľko vzhľadom na doterajší priebeh konania s dôrazom na skutkové tvrdenia žalobcu a jeho právnu argumentáciu, ktorá je obsahom žaloby a písomných vyjadrení žalobcu k obrane žalovaného,

súd nevyhodnotil žalovaným uvádzaný dôvod odročenia pojednávania za dôležitý, a to v súlade so základnými princípmi vedenia sporového konania podľa čl. 17 CSP, podľa ktorého ustanovenia súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným preťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

58. V závere okresný súd dodáva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu.

59. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

60. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

61. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 262 ods. 1 s použitím ustanovenia § 255 ods. 1, 2 CSP. S prihliadnutím na pomer úspechu strán v spore súd určil nárok žalobcu na náhradu trov konania voči žalovanému a to v rozsahu 58,2%. Súd považuje za významné zdôrazniť, že v danom prípade súd nezistil dôvody pre aplikáciu výnimočného ustanovenia § 257 CSP, pri priznaní náhrady trov konania a to s prihliadnutím na skutočnosť, že napriek vyslovenému predbežnému právnomu posúdeniu veci v úvode pojednávania vo vzťahu k charakteru spotrebiteľského vzťahu žalobcu a dodávateľa plnenia, s ktorým súvisí žalobcom uplatnený nárok, ako aj v súvislosti s posúdením zrejmej nedôvodnosti žaloby v časti uplatneného finančného zadosťučinenia, procesné strany zotrvali na podanej žalobe a uplatnenej procesnej obrane, a to bez toho, že by na súdom vylovený predbežný právny názor efektívne reagovali.

62. Vzhľadom na to, že súd žalobe žalobcu vyhovel len čiastočne, pre potreby stanovenia pomeru úspechu strán v konaní súd vyčíslil žalobcom uplatnenú a súdom priznanú pohľadávku, keď žalobcom spolu uplatnený nárok podanou žalobou predstavuje sumu 957,57 eur (vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 759,57 eur a finančné zadosťučinenie vo výške 200,- eur) a z toho priznaný nárok žalobcovi predstavuje sumu 759,57 eur.

63. Pri percentuálnom vyjadrení úspechu žalobcu, čo predstavuje podiel medzi tým, čo bolo zo strany súdu žalobcovi priznané a tým, čoho sa domáhal (t.j. 759,57 eur : 957,57 eur), predstavuje úspech žalobcu 79,1 % a úspech žalovaného 20,9 % /t.j. neúspech žalobcu/. Po odpočítaní neúspechu žalobcu tak predstavuje čistý úspech žalobcu 58,2 %. Vzhľadom na uvedený pomer úspechu žalobcovi ako v konaní úspešnej strane, svedčí voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 58,2 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina ku Krajskému súdu v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).